

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XVII. Mors ab alijs in Soc. pretiosè obita legenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

CAPVT XVII.

Pretiosa erit egri occupatio, mortem ab alijs in
Societate pretiosè obitam legere; audire.

1538. in
Martio.

Primi qui
in Societa-
te mortuus
est animam
cælo infer-
ri vidit
S. P. Igna-
tius.

I Magnoperè id faciet ad mortis bo-
næ artem optimè condiscendam.
Primus è Societate Iesu diem obiit P. *Jacobus*
Hofius (Didacus de Hozes) Patauij. Hic Pa-
tauij præter solitum, non in templo, vt aliàs
facitabat, verùm in foro, solenne illud ex ore
Christi thema deproptum ingeminabat: *Vi-*
gilate! & orate! quia nescitis quà horà Domi-
nus vester venturus sit. De quo ille apophthe-
gmate excitatè omninò differuit, quasi nun-
quam vltra dicturus. Respondit paulò post
præfago animo euentus felix, quando feli-
cem vitæ finem sortitus est; adstante, & vlti-
mum vitæ ac mortis apparatus procurante,
Ioanne Codurio. Felices verò fuisse hæc So-
cietatis primitias cælo datas, testabatur is,
qui in extincti Iacobi vultu viuebat lætus
decor, qui Ioanni Codurio iucundè voluptati
fuit vsq; ad lachrymas. Maius illud est, quòd
Petro Ortizio Caroli V. Oratori in Montis
Cassini secessu sacris exercitijs excolendo in-
tentus Ignatius, *animam Iacobi* (vt ibidem,
olim Germani sui discipuli S. Benedictus) *ab*
Angelis triumpho nobili in calum ferri conspe-
xerit. Deinde sub initio Missæ cùm in con-
suetu

fueta confitendi formula de omnibus Sanctis fieret mentio, vidit Ignatius mente ad diuina abductus, aperta cæli adyta, & inter triumphantes illic in beatâ luce Sanctorum choros beatâ luce collucentem Iacobum permistum agminibus Beatorum: quæ res tantam Ignatio voluptatem impressit, vt testes admirabilis amabilisq; spectaculi lachrymas, per dies complures, magno ac recenti semper sensu, vbertim fuderit; gloriosâ illâ primi sui in cælo filij specie animo obuersante: quasi semper illum in beatâ illâ cælitum consortione aspiceret. Lætabatur nimirum solidissimâ, tenerri-
mâq; suauitate perfusus, quòd in Iacobo, qui primus post nouem alios se nascenti Societati addixerat, siue qui decimus erat in numero Sociorum, decimam dedisset Deo; simulq; triumphantes militantis Societatis Iesu primitias videret in triumphante Societate Ciuium Supernorum, qui illic tot secuturos ad gloriam Socios expectaret.

Eandem iterum spectant in choro Beatorum.

2 *Marcus Laynez* Romæ moriens, & ipse primitiæ dormientium in Societate iam à Sede Apostolicâ approbatâ dici potest. Hic in Romano ægrorum Xenodochio magnâ commendatione versatus, pro more tironum; inde æger domū redux, breuī consummatus expleuit tempora multa. A morte, Iacobo Laynio germano suo adspectabilem se dedit, ac dixit: consanguineos per epistolam de morte sua

1541. in Julio.

Benè nobis erit post mortem.

Orland. l.
3. n. 18. Ri-
bad. vitæ
Laynez l.
1. c. 3.

Anno
1541.

Lib. 1. n. 19.

Anima
Codurij in
cælum de-
portatur.

suâ vt solaretur, & fieri se ab ijs vetaret, vtpo-
tè cui in cælum recepto benè sit. Ecce duo
primi quàm pretiosè nobis præierint ad spem
dulcissimam hauriendam pretiosæ mortis in
Societate obeundæ.

3. P. Ioannem Coduriam, vnum è primis
decem, ad mortem cælestes deliciæ præpara-
bant: quas ille miras persensit cùm 7. Urbis
Ecclesias viseret, vnà cum Ignatio, Socijsq; ;
adeò vt inter lachrymas atq; singultus, neq;
clamores tenere potuerit; nonnullis existi-
mantibus illum breuì de mente, vel de vita
etiam, migraturum. Proximum videlicet, in-
quit Orlandinus, præfagiebat exitum ex his
compagibus corporis, & ad illum iam appro-
pquantem se ipse parabat. Pro ægro Ioan-
ne sacrificaturus ibat ad aureum S. Petri mon-
tem Ignatius: & in ponte repentè substitit,
vultu in cælum defixo. Mox Baptistæ Viola
comiti suo dixit; Ioannem expirasse. In ea
verò, quam ad Petrum Fabrum dedit, episto-
lâ Ignatius, ait decedentem Codurij animam
à pio viro in oratione defixo, conspectam
in luce coruscantem in cælum inter choros An-
gelorum deportari. Hoc etiam non omit-
tendum: Ioannem in S. Ioannis Bapt. nati die
natum; eius nomine insignitum; eiusdem na-
tali luce Sacerdotio initiatum; eiusdem mo-
rientis die de vita decedentem in cælum ire
conspectum. Primo è Societate Iesu morienti

Hofio

Hofio primus adfuit Codurius; & vtrumq; hunc in gloria vidit Ignatius. adeò vt primus inter Socios moriens ab Ignatio, secundus à Lainio, tertius itidem ab Ignatio fit visus in Collegio Beatorum: præclarà nobis relictà fiducia, futurum, vt nobis in eadem Societate, in qua illi primi obière, perseueranter viuentibus, ægros nostros amanter peritèq; in agonali illo certamine iuuantibus, felix & faustus exitus contingat, beneficentià *fidelis illius Dei*, per quem vocati sumus in Societatem Domini Nostri *Iesu Christi*.

4 *Gregorij Cabedi*, iuuenis ad res diuinas experrecti, mors in itinere apud Fanum fortunæ obita, Iulio Cabedo eius Patri diuinitus innotuit Mutinæ. Solatio sibi opus non esse dixit Patribus filij mortem nunciantibus: à se enim ægro, & diuinis cogitandis intento visum filium suum ingenti cum gaudio in Cælum ferri. Amitæ quoq; oranti Ferrariæ, modestià vultus, & maiestate mirà conspectus est.

5 *P. Franciscum Villanoua* Compluti mortuum, *P. Martinus Gutterius* decimo post obitum die diuinitus cognouit beato *Dei* conspectu iam frui.

6 *P. Daniel Paëibruck* Rector Collegij Montis Regalis in Sicilia, multis ante obitum diebus Rectori Panormitano, & Prouinciali Domenecco æger dixit; apparuisse sibi iuuenem vnà cum duobus comitibus, ac denun-

T

ciasse,

1. Cor. 1.9.

Annò

1557.

Hist. Soc.

à n. 125.

1557. 5.

Maii.

Hist. num.

136.

1558.

Imago. 1.
sec. Soc.
pag. 87.
25. Dec.

Num. 93.
& nu. 119

Lib. de fide
resurrectio-
nis post
med.

1583.
Christus,
B. V. &
Sancti cir-
ca lectum.

Num. 12.

ciasse, die natali Domini migraturum è vita post prandium. Verùm ambigebatur de fide vaticinationis. adeò enim eius malum increuerat, vt moram tantam laturum non videretur. At præstituto die, ille edito tantùm, singultu, vinculis solutus est corporis. Quæ mortem secuta sint, narrat Historia: quæ ait etiam à P. Theodorico Gerardi moriente Viennæ Austriæ auditum concentum Angelicū, vt diximus. Hi nempe sunt è numero illorum quiescentium, qui, vt ait Ambrosius, *quasi mortis exortes, dulci quodam sopore tenentur.*

7 Nouellariæ moriente *Lelio Nichesdio* Nouitio, testatus est de Societate quidam vi-
fos à se circa illius lectulum in corona miri-
ficè gloriosà, ipsam, *Dei Matrem* cum Sanctis
Cæli Ciuibus, & beatis Angelis: atq; in coro-
næ huius beatæ medio Christum Solis instar
pulcherrimè collucentem.

8 Morientes in Societate *Iesu*, qui alios
ad *Iesum* deduxerint, quæ gloria maneat, ac-
cipe totidem verbis, quot verbis perscripta
sunt ab authore epistolæ annuæ anni 1610. de
Collegio Aquilano. Illa sic habet: Fuit & vi-
sio illa cuiusdam Virginis signum pietatis non
vulgare, quam quidem nunquam commemo-
rassem, nisi fidem argumenta fecissent. Vide-
re sibi visa est *Deiparam* cum Infantulo *Iesu*
præsentem, & longam simul supplicantium
seriem. Ordinum omnium, & ætatum ante-
signa-

signanus cum eleganti vexillo è Nostris erat, cui fidus in fronte ipso sole lucidius micabat. Multi præterea de Societate in illa multitudine permisti incedebant, agmen velut instruentes, qui ex sidere, quod fixum frontibus erat, facile dignosci poterant. Virgo quid id spectaculi sibi vellet, Christum ipsum interrogat. Is Beatorum esse respondit manum, vnàq; ad cælestes illas domos contendere: viros autem illos astris notatos, pullisq; vestibus gradientes, *Iesuitas* esse, quorum labore & industriâ tot alij ad cælum deducantur: eaque propter, primipilorum, ductorumq; in eo ordine officio fungi. Nunquam antea Nostros viderat hæc Virgo. Sed vbi primùm deinde ad ædem nostram vnum offendit, ad comitem conuersa; En, inquit, agnosco habitum: Societatis est. Sed hæc erit suauius experiri, cùm & nos eò per mortem sanctam eduxerit bonus *Iesus*. Videtur verò ista gloria ad eos cum primis pertinere qui morientes assiduitate ac industriâ omni iuuant, ac veluti antesignani sub vexillo *Dei* ad cælum ducunt, ad finem vsq; fideles in prælio vltimo contra hostem teterimum amici, & adiutores. Hi certè in quo genere misericordiam faciunt, in eo illam liberalissimè consequentur.

Gloriosa
res, animas
ad cælum
ducere.

9 *Reinerius Statius* Coloniae in rei domesticæ adiutorem admissus, dum Treuiros petit, vix itinere vnus diei confecto, in morbum

Annuæ
Trenir.
1605.

incidit: quo repente ita debilitatus est, ut facultas longius progrediendi non esset. Crescente, iamq; omnes artus peruadente morbo, putabat humanitus fieri non posse, ut ad desideratum locum perueniret. Quid faceret? Ad *Dei* Matrem, cui peculiariter addictus erat, tanquam ad sacram anchoram, ardentissimis votis circa medium noctis recurrit. Nec frustra: Repente adest instar speciosissimæ Matronæ, pio adolescenti pia Mater, magnâ luce circumamicta: collaudatoq; pio in eundem Societatis desiderio, Treuiros tandem ad destinatam metam peruenturum prædicit, ibiq; ad meliorem vitam migraturum. Hoc viso recreatus, partim Angelo, ut ipse aiebat, impellente, partim duobus viæ comitibus, quos eiusdem quoq; propositi socios habebat, adiuuantibus, ceu portum tandem Bethlemiticæ domûs, incredibili suo cum gaudio attingit. Vbi cum per Superiorem vocato Medico nihil prætermitteretur, quo refocillari eger, reficiq; posset; Frustra, inquit ille, ista: Iam enim de vita hic finienda præmonuit me *Dei* Parens; eademq; breui cum Filio, & Angelis aderit, ad immortales me sedes deportatura. Itaq; sæpius exomologesi factâ, Sacramentisq; omnibus ritè munitus, duodecimo post ingressum die, mirâ suauitate concinens *Alleluia*, omniumq; circumstantium animos, ad grates *Deo* reddendas, permouens, beatam
ani-

Beatis. V.
solatur
ægrum

animam Deo reddidit. *Jacobus* quoq; *Palkonich* religioso morum candore amabilis, eo die letali feбри correptus est quo monitus est de Philosophiæ vniuersæ thesibus propugnandis. Hic ipso suæ mortis die vocatis focijs dixit se eo die moriturum. Paulò ante mortem elatà 1641. 2. Iun. voce hilari cecinit: *Iesu dulcis memoria Dans vera cordis gaudia, &c.* & obiit Tyrnauix.

10 In Collegio Mincensi, vt aliàs meminimus, moriens *Rochus Mannarà* Coadiutor, se repente in amplexus explicans, vltimas vires collegit, & apparenti sibi (vt sibi persuadebant qui hominem nõrant) B. Virgini; *O Mater, inquebat, O Mater!* Ita obiit exultabundus. Mincenses testes locupletes, atq; ipse *P. Pompilius Lambertengus* Siciliae Prouincialis (qui se id attentè spectasse affirmavit) testati sunt, visam à se stellam, quæ meridie in Cælo supra Rochi morientis cubiculum visendam se omnibus præbuit, nec videri desijt ante euolutum à morte octauum diem. 1630. 15. Iun.

11 *P. Georgius Forro* senex inclyti nominis, dicendo solidè ardens, candore, suauitate, pietate Angelicus, teneras ad Angelum Cuiusdem identidem allocutiones habere auditus est: cuius etiam, & quidem aliquando aspectabilis, ope manifestè adiutum ferunt annuæ Austriae Prouinciæ, quam per annos quinq; gubernauit. In sacrificio missæ, atq; inter dicendum ad populum, dulces illi la- 1641. 18. Oct. chry- Annuae, & elogium eius prolixius.

Omnia
dura pro
felici mor-
te offerre .

chrymæ vocem aliquando singultu interclu-
debant . In morbo supremo per suaue noctis
silentium *Te Deum laudamus*, *Iesu dulcis me-
moria*, & *Marianum cantisum* sæpiùs audire
delectatus, verbis & lachrymis testabatur cę-
lestes illas voluptates, quæ, tanquam illique-
factæ, bonum illum animum perfundebant .
Pro mortis apparatione solebat cùm Colle-
gia viseret primò ad SS. Sacramentum, dein-
de *ad egros*, si qui essent, adire: & quicquid in
longis & arduis per Prouinciam itineribus
pateretur, dicere: *Deus hoc pro felici meà morte
accipiat*. Tirnauix morienti, dulci solatio fuit,
quòd nihil omninò haberet . A suscepto via-
tico gratias *Deo* pro fidei, pro vocationis, &
in ea perseuerantiæ dono egit: tum Societati,
quòd per annos 54. sibi Mater tam patiens,
indulgenſq; fuisset . A *Deo*, à Societate, à
præsentibus veniam erratorum petijt: candi-
dè tamen, *malitiosum se nunquam fuisse testatus*.
Deinde flagranter, vsq; ad audientium lachry-
mas, præsentem coronam allocutus, dilecto
super omnia *Deo*, & *Dei Matri* animam dedit.

5. Aug.
1652.

12 *Cæsaris Caietani* æri nuper incisa effi-
gies manu mortem ostentat. hanc ille Panor-
mi obiit posteaquam positus anno 1651. 30.
April. Cassari Principis, & Sortini Marchio-
nis opibus, titulifq;, Romæ Societati nomen
dedit . Quotidianis à *Deo* precibus petebat,
vt sibi præsens tabe hecticà, vt die aliquo
Bea-

Beatiss. V. sacro, deniq; vt intra primum initæ Societatis biennium moreretur. Et obtinuit. Ad Aloysium Principem natu iuniorem, suum in dominatu successorem, aiebat se in sinu Matris suæ Societatis omnia reperisse. Miseret me vestri, dicebat, ò seculares, ò mundi homines, mancipia Domini tam ingrati! Gaudebat se in religione mori; & experiebatur illud Bernardi: *In religione homo moritur confidentius*. Ea dicebat, & agebat, quæ Marchionum quidam cum videret, exclamauit: *O pulchram mortem! Huc veniat qui B. Aloysium videre desiderat*. Legi sibi optabat P. Martini de Roa libellum de statu vitæ alterius. Audito ad viaticum afferendum æris campani domestici sono, Dei Matrem eius apparatus accipiendi *Præsidem* esse voluit; eòq; illius rosarium, seu coronam, osculo veneratus, collo circumdedit: seq; ita composuit atq; si suscepto *Sanctissimo Viatico statim esset animam editurus*. Dicebat identidem desiderij plenus: *Pater, ecquando moriar? Obsecro docete me modum bene moriendi*. Quinquies ita se ad mortis velut experimentum cum Crucifixo, rosario, manibusq;, composuit. Iucundum illi erat cogitare quòd vltimum in terris haberet diem S. suæ *Marie* Majoris ad Niues. Et uerò illo die (do verba eorum qui adfuere de illo scribentium) mortuus est instar sancti. Vixit vt Angelus; mortuus est vt sanctus. O quam

Vocatio.

Lectio Spirit.
B. V. præses viatici.

Modus optimè communicandi.

quàm pulcher, quàm totus pulcher erat in morte, & post mortem! Ita illi. Reliqua fufius in eius vita. Maximiliani Bauariæ Ducis vox est, audità *P. Martini Sideler* morte dicentis: *Beati qui in Societate vestra moriuntur.*

Breniar.
annuar.
Coll. Mo-
nac. 1615.
pag. 19.

CAPVT XVIII.

Pro pretiosa occupatione, ager gratias Deo quàm tenerrimas agat, quòd in Societate Iesu moriatur.

I Psa etiam anima, in victimam, & holocaustum grati animi, per mortem offerenda est Deo, quòd te (id quod per SS. omnium intercessionem in Societate petiisti quotidie) Deus in suo sancto seruitio confortare & conseruare sit dignatus vsq; ad mortem, mortem autem in cruce Iesu, in amplexibus Crucifixi, in sinu Mariae obeundam. In Cæsareis castris *P. Ioannes Roruuolf* ob morum sanctitatem passim Angelus vocabatur. Atq; hic Angelus ipso S.P.N. Ignacij natali die ad cæleste Angelorum Collegium accersitus, æternæ pacis patriam est ingressus. Duodeuigesimo ante obitum die, cum iam æger decumberet, duos, eosq; olim cum inter viuos agerent, sibi familiares, Patres vidit, agnouit; & ecquid vitæ iam pridem functi aduenissent perconctatus, responsum audiit,

In Litanis
SS. oo.

1646.